

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KAMER 13

Een komische thriller in vier bedrijven

door

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3437

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

RITA DEWACHTER, hoofdverpleegster :

WALTER DEDONDER, dokter :

RUDY RAKET, patiënt :

FABIO CASARTELLI, patiënt :

JULIETTE VAN GENECHTEN, patiënte :

PATRICIA VERCAMMEN, de poetsvrouw :

NOTARIS MERTENS :

BEFRAFENISONDERNEMER MERTENS, zijn tweelingbroer :

KITTY KEUTELS, ziekenhuispsychologe :

(de rollen van notaris en begrafenisondernemer worden door één acteur gespeeld)

DECOR

We zien een ziekenhuiskamer. De muren zijn wit, er staan twee bedden links tegen de muur, één bed rechts tegen de muur. Naast elk bed staat een nachtkastje. Vooraan rechts staat een tafel met drie stoelen. Rechts vooraan is ook een raam. Achteraan is de ziekenhuisgang met bovenaan glasramen over de hele breedte van het decor. Je ziet dus iedereen aankomen door de gang. Achteraan rechts is de inkomdeur en rechts helemaal in de hoek staan de kleerkasten. Links vooraan is de deur naar badkamer en toilet.

KORTE INHOUD

Niemand ligt graag in een ziekenhuis. En al zeker niet in een kamer met kamernummer 13. Als in die kamer 13 dan ook nog een raadsalachtige moord gebeurt, wordt het helemaal akelig. Met de moed der wanhoop gaan de kamergenoten en de verpleging op zoek naar de mysterieuze moordenaar. Wie heeft de moord gepleegd? En vooral waarom? Het mysterie is compleet. Welkom... in kamer 13.

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat open. In het linkse bed achteraan ligt Juliette. Ze slaapt met een slaapblinddoek. Op haar nachtkastje staan wenskaarten en een vaas met rozen. De twee andere bedden zijn nog vrij. Er klinkt luid gezang vanop de gang.)

PATRICIA : *(achter de schermen, zingend 'Ik krijg een heel apart gevoel vanbinnen ... als jij me aankijkt lieve schat ... wat moet ik zonder jou beginnen ... hoor je het bonzen van m'n hart ...*

(Je ziet kuisvrouw Patricia aankomen door de gang. De deur gaat open. Patricia komt de kamer binnen. Ze heeft een doek op haar hoofd geknoopt en trekt een stofzuiger binnen, terwijl ze luid meezingt met een grote hoofdtelefoon op haar hoofd.)

Ik krijg een heel apart gevoel vanbinnen ... al raak ik jou maar even aan ... dan wordt het warm en koud vanbinnen ... ik kan niet zonder jou bestaan ... ik krijg een ... (Corry Konings)

(Ze trekt de stofzuiger tot vooraan, luid zingend. Juliette wordt wakker en zet zich recht in haar bed.)

JULIETTE : Hey, kan dat wat stiller, ik probeer te slapen !

(Patricia staat met haar rug naar Juliette en hoort en ziet het dus niet. Juliette zet haar slaapblinddoekje af.)

(roepend) KAN DAT WAT STILLEEEER... pffff !

(Juliette gaat zuchtend weer liggen, draait zich om en legt haar kussen op haar hoofd tegen het lawaai. Patricia steekt de stekker van de stofzuiger in het

stopcontact rechts vooraan en begint te stofzuigen. Ze doet het vrij slordig, en vooral (te) luid zingend. Op een gegeven moment is de stroomdraad ten einde, ze trekt aan haar stofzuiger, trekt per ongeluk de stekker uit het stopcontact, maar heeft niks door, hoort het ook niet met haar hoofdtelefoon op, en stofzuigt dus lustig verder, luid zingend, uiteraard zonder resultaat. De hele verdere kamer loopt ze zo (zinloos) te 'stofzuigen'. Juliette kijkt na een tijd even op vanonder haar kussen, merkt het en zet zich weer recht.)

De stekker is uitgetrokken!

(Er komt geen reactie, Patricia staat nog steeds met haar rug naar Juliette.)

(roepend) De stekker is uitgetrokken! (luider) DE STEKKER IS UITGETROKKEN .... Pffff. (legt zich zuchtend weer neer, haar hoofd onder haar kussen tegen het lawaai.)

(Even later merkt Patricia stilaan verbaasd dat het stofzuigen weinig oplevert. Ze denkt even na, checkt de stofzuiger-stang, draait zich dan om en ziet plots dat de stroomdraad is uitgetrokken. Ze hangt haar hoofdtelefoon rond haar hals.)

PATRICIA : Ja hey, die stekker is uitgetrokken!

(Juliette komt recht, wil iets zeggen, zucht, en gaat weer liggen met een wegwerpgebaar en een gezicht van 'och laat zitten'. Ze steekt haar hoofd opnieuw onder haar kussen.)

(kijkt haar geïrriteerd aan.) En gij zult ook eens niks zeggen hé! (Geïrriteerd trekt ze haar stofzuiger naar buiten richting de gang.) Dan is het voor morgen, foert!

(Er klinken stevige voetstappen op de gang. Hoofdverpleegster Rita komt de

gang door. Rita komt de kamer binnen en kijkt rond. Juliette ligt nog onder haar kussen en is intussen weer in slaap aan het vallen. Rita loopt naar Patricia.)

RITA : Is dat hier zo snel al gestofzuigd?

PATRICIA : *(nors)* Ja ... euh ... er is een probleem met de stroom hier.

(Rita gelooft er niks van, trekt de stofzuiger uit de handen van Patricia, trekt hem naar voor en steekt hem in het stopcontact. De stofzuiger werkt uiteraard. Rita bekijkt Patricia met een bedenkelijke blik.)

(slecht geacteerd met haar handen in haar zij) Maar ... hebt ge zoiets al meegemaakt?

(Rita blijft haar stuurs aankijken.)

(probeert zich te redden.) Daarjuist was er een probleem met de stroomvoorziening ...

RITA : Een probleem met deze stroomvoorziening zeker. *(ze wijst naar Patricia's hoofd)* ... Aan uw uitleg zal het niet liggen hé ... Allez hop, stofzuigen, dat het hier proper is !

PATRICIA : *(resoluut)* Euh ... ik moet alle andere kamers ook nog doen, en ik heb nog maar een halfuur tijd, dus deze kamer ... Dat zal voor morgen zijn. *(Ze wil naar buiten lopen.)*

RITA : *(pakt haar bij de schouders.)* Luister hé kind, ik geef u tijd tot morgenavond, en ofwel is die kamer hier morgenavond helemaal spic en span, maar echt helemaal hé, ofwel vraag ik uw overplaatsing aan naar een ander ziekenhuis, is dat duidelijk?

(Patricia bekijkt haar, nauwelijks onder de indruk.)

IS DAT DUIDELIJK?

PATRICIA : *(trekt zich los.)* Jajaajaa, en blijf van m'n lijf jom ... *(mompelend)* slavendrijver ... *(zet haar hoofdtelefoon weer op, zet haar muziek aan, gaat met haar gezicht vlakbij Rita's gezicht staan, en begint plots weer luid te zingen.)* Leeeeeeejooooo, je bent vannacht weer dronken geweest ... *(Ria Valk)* *(Ze wandelt naar de deur en trekt haar stofzuiger mee. Ze loopt de gang in, verder zingend.)* ... Je ging me daar te keer als een beest, wat ben jij toch een hoe hoe hoe hoe ... hoe hoe hoe!

(Rita schudt het hoofd. Ze loopt naar het bed van Juliette die intussen terug slaapt. Ze schudt haar heel hevig door mekaar aan haar arm. Juliette schrikt wakker.)

JULIETTE : Aaaaauw, dat doet pijn hé! *(wrijft over haar pijnlijke arm.)*

RITA : *(droog)* Niet flauw doen ...

JULIETTE : Ik sliep juist. Wat nu weer?

RITA : Het is tijd om te gaan slapen!

JULIETTE : Maar ... komt ge mij nu wakker maken om te zeggen dat ik moet gaan slàpen?

RITA : Helemaal juist. Voilà, hier is een slaappil.

JULIETTE : *(boos)* Maar ... komt ge mij nu écht een slaappil geven terwijl ik al sliep? Wat is dat voor een zinloze actie? Het is blijkbaar niet zo druk hé? *(Ze is duidelijk boos.)*

RITA : Op uw gemak hé, ouwe doos, of ik geef u seffens een valium in plaats van een slaappil hé. Niet te veel praat krijgen hé, uw ogen toe en slapen, en dat ik u niet meer hoor!

JULIETTE : Ge HOORDE mij niet, tot ge mij wakker maakte! Nu geraak ik misschien weer niet in slaap, en ik slaap al zo slecht de laatste dagen. *(wrijft over haar arm)* En mijn àrm doet zeer !

RITA : Niet flauw doen! Allez hop, slikken en slapen!

(Juliette slikt verveeld haar slaappil door en legt zich neer. Rita loopt rechts de gang in. Even later komt Dokter Dedonder door de gang aan. Hij komt binnen

met zijn dokterstas. Hij ziet dat Juliette slaapt en loopt naar de tafel rechts vooraan. Hij opent zijn dokterstas. Hij haalt er een stethoscoop uit en legt hem neer.)

DEDONDER : Neeeeeee! *(Hij haalt er een thermometer uit en legt hem neer.)* Neeeeeee! *(Hij haalt er een bloeddrukmeter uit en legt hem neer.)* Neeeeeee! *(Hij haalt er een fles Whisky uit ...)* Jaaaaaaa! *(Hij opent de fles, zet ze aan zijn lippen, en drinkt ervan alsof het limonade is. Hij kijkt naar de fles.)* Pfff Ik moet daar toch eens mee stoppen eigenlijk. Allez, niet voor mij hé, maar voor mijn Angèle. Zagen ... zagen ... 'Ik trouw niet met u als ge zat zijt' ... Ik zeg 'Ja schat, dan hebben we een probleem, want ik trouw niet met u als ik nuchter ben' ... los het maar op Walter!

(Rita komt de gang weer in gelopen. Ze kijkt binnen en ziet Dokter Dedonder. Snel steekt die zijn fles weg. Hij gaat naast het bed van de slapende Juliette staan. Rita komt terug binnen met een schrijfblok. Ze gaat naast Dokter Dedonder staan. Ze ruikt in de lucht.)

RITA : Dat ruikt hier precies naar alcohol, cognac of whisky of zo?

DEDONDER : *(zet zijn vinger aan zijn lippen.)* Sssst ... *(Hij wijst naar Juliette en maakt een gebaar van 'die drinkt er niet naast'.)* Die drinkt er niet naast zene ... Die zatte fles ...

RITA : *(gelooft het niet helemaal. wil beginnen schrijven. ze voelt in haar zakken.)* Godverdekke, nu heb ik mijn balpen weer in 't kantoor laten liggen. *(Ze kijkt naar Dedonder.)* Hebt u nu eens eventjes een balpen voor mij, dokter?

(Dedonder gaat in zijn zak en geeft een balpen aan Rita. Rita wil schrijven maar merkt dat ze een thermometer kreeg in plaats van een balpen.)

Dat is geen balpen hé dokter, dat is een thermometer.

DEDONDER : Een thermometer? In wie zijn achterste heb ik mijn balpen dan gestoken? *(lacht)*

(Rita begint afgrijselijk luid te lachen. Haar lach gaat door merg en been. Dedonder geeft haar intussen een echte balpen.)

RITA : Haha ... 'in wie z'n achterste heb ik mijn balpen dan gestoken' ... zalig! *(Ze blijft onbedaarlijk lachen.)*

JULIETTE : *(wordt uiteraard wakker van het gruwelijk luide gelach en zet zich recht.)*
Heey ...

RITA : *(is stilaan uit gelachen en bekijkt Juliette.)* Jaaaar, slaapt gij nu nog niet? *(Ze kijkt naar Dedonder en wijst naar Juliette.)* Slechte slaper zene ... *(Ze kijkt weer naar Juliette. Heel kinderachtig)* Niet flink hé !

JULIETTE : Euh ... ik ben geen klein kind hé ... ik ben een rijpe vrouw.

RITA : *(droog)* 'Rap rijp, rap rot' zeg ik!

DEDONDER : Haha, allez ... nog een rijpe vrouw ... zoals ons Rita hier ...

RITA : *(trekt haar boezem recht.)* Dat kunt ge wel stellen, een goeie sappige druif!

JULIETTE : *(nors)* Als ge het mij vraagt is het meer een gedroogde pruim ...

RITA : *(bekijkt haar vernietigend.)* Ja, maar ik vraag u niks hé ... trien !

DEDONDER : *(sussend)* Dames dames ... allez, genoeg complimentjes!

JULIETTE : *(kijkt naar Dedonder.)* Ah dokter, is er ondertussen al nieuws over de tumor in mijn maag?

DEDONDER : *(kijkt plots heel ernstig.)* Goh wel, daar kwam ik dus voor langs. Ik heb slecht nieuws, en ik heb heel slecht nieuws.

JULIETTE : Oei, wat is het slechte nieuws?

DEDONDER : De tumor is helemaal uitgezaaid, ge hebt nog twee dagen te leven ...

JULIETTE : Wablief? Twee dagen te leven? En wat is dan het héél slechte nieuws?

DEDONDER : Ik ben hier gisteren niet geraakt om het u te vertellen ...

(Dedonder knipoogt naar Rita. Rita houdt overduidelijk haar lach in. Juliette is helemaal van de kaart.)

JULIETTE : Twee dagen ... allez wat kan ik nu nog doen op twee dagen ...

DEDONDER : *(droog)* Op één dag hé ...

JULIETTE : Awel ja ... op één dag ...

DEDONDER : Mja, ik zou zeggen, profiteer er nog van en boek u nog snel een weekendje. Maar ja, een weekend da's twee dagen hé ...

(Rita besterft het nu echt van het lachen. Juliette bekijkt haar vragend.)

(sussend) Neeeneee ...

JULIETTE : *(zucht diep.)* Aaah oef, het is niet waar ...

DEDONDER : Bijlange niet ...

JULIETTE : Ah amai, ik dacht al ...

DEDONDER : Neenee mevrouw Van Genechten, uw tumor is goed te behandelen. Overmorgen opereren we, daarna wat bestralingen en chemo, en dat komt allemaal in orde.

JULIETTE : Jamaar ... zeker?

DEDONDER : Jaja, geen zorgen, komt allemaal goed ...

(Dedonder pakt zijn tas en loopt naar de deur. Rita volgt.)

Allez mevrouw Van Genechten, slaapwel, en tot morgen! Allez ... hopelijk voor u ... *(wandelt de kamer uit.)*

RITA : *(loopt er (te) luid lachend achteraan.)* Haha, 'hopelijk voor u'! Zalig!

(Juliette vindt het humorgehalte maar matig, terwijl de twee anderen lachend verdwijnen door de ziekenhuisgang.)

JULIETTE : Pff, 'hopelijk voor u' ... mislukte komiek! *(Ze legt zich neer en sluit haar ogen.)*

(Het licht dimt een beetje. Er klinkt muziek.)

(INTERMEZZO (het is nacht). Eventueel kan een tikkende klok de tijdssprong aangeven.)

(Het licht zet terug zacht aan. De muziek fade traag uit. Het is ochtend. Juliette ligt nog te slapen. De deur gaat open en Rita komt via de gang binnen met een ontbijtplateau.)

RITA : *(overdreven opgewekt)* Goooooieimorgen!

JULIETTE : *(Wordt wakker. Nog versuft en nors.)* Goeiemorgen ...

(Juliette staat tegen haar zin op, doet haar witte kamerjas aan en zet zich vooraan aan de tafel voor haar ontbijt. Rita haalt intussen een bloeddrukmeter uit haar zak. Juliette steekt alvast haar arm uit om haar bloeddruk te laten nemen. Tot haar verbazing begint Rita echter gewoon haar eigen bloeddruk te nemen. Juliette kijkt haar verbaasd aan, met haar boterham vlakbij haar mond.)

RITA : Dertien over acht, da's perfect ...

(Rita steekt de bloeddrukmeter weer weg. Juliette snapt er helemaal niks van. Ze eet dan maar verder.)

Ge krijgt een kamergenoot seffens. Allez, zelfs twee!

(Juliette reageert niet. Rita kijkt in haar nota 's.)

Een meneer 'Fabio Casartelli', en een meneer 'Rudy Raket'. Wat een naam hé.

(Juliette reageert opnieuw niet en eet emotioneel verder.)

Rudy Raket, da's toch een zotte naam, niet?

(Juliette reageert niet.)

((te) luid alsof Juliette doof is) Dat dat een zotte naam is ...

JULIETTE : Jaaa ... ja ... ik heb u wel verstaan ...

RITA : Zijt ge niet blij? Dan ligt ge toch niet meer alleen?

JULIETTE : *(nors)* Moet ik hier nu een gat in de lucht springen omdat er iemand bij op mijn kamer komt liggen? Ik lag hier goéd zo alleen ...

RITA : *(Is het apathische gedrag van Juliette duidelijk stilaan beu. Ze zucht.)* Het is ook niet rap goed hé ... zure mossel! *(checkt de lege bedden in de kamer.)*

(Juliette eet onverstoord verder. Fabio komt met flair de gang ingewandeld. De deur gaat open. Hij komt de kamer binnen. Hij draagt een Italiaans maatpak en een trendy zonnebril. Hij kijkt voor de zekerheid nog eens buiten naast de deur.)

FABIO : Stanza Tredici ... kamere derretien! Bongiorno à tutti!

RITA : *(draait zich om naar hem. Nogal zakelijk)* Meneer Casartelli?

FABIO : *(slaat breed lachend zijn armen wijd open. Luid zoals in de reclame)* Mama Miracoli!

(Rita kan er niet om lachen. Juliette kijkt niet eens op. Rita wijst droog naar het bed links vooraan.)

RITA : Doe maar normaal, da's al zot genoeg. Dat is uw bed, en het rechtse kastje daar is van u. En geen flauwekul, want dat kunnen we hier missen.

(Fabio blijft breed Italiaans lachen met zijn armen wijd open zet een stap dichterbij om haar een welkomstkuffel te geven. Rita loopt er naartoe, maar loopt langs zijn wijde armen. Vlak naast hem blijft ze staan en ze kijkt hem nors en staalhard in de ogen.)

Geen flauwekul heb ik gezegd ... COMPRENDO ?

FABIO : Si si ... scusi ... scusi ...

(Rita verlaat de kamer. Fabio kijkt naar Juliette, die onverstoord verder eet, duidelijk niet echt blij met de nieuwe kamergenoot. Ze kijkt niet eens op. Fabio haalt een gele roos uit haar vaas aan haar bed, loopt naar de tafel, knielt, pakt de hand van Juliette vast en kust pathetisch haar hand terwijl hij de roos geeft.)

Bongiorni Bellezza! Allo skoonheid! Ikke benne Fabio.

JULIETTE : *(reageert niet. Het doet haar duidelijk heel weinig. Ze trekt haar hand weg. Droog)* Dag meneer ...

FABIO : Bongiorno madaameke! Ikke komme oe accompagnare ... vergezelligem!

JULIETTE : 'Vergezelligem' pff ... da's nergens voor nodig ...

FABIO : Oh la la, madaameke isse beetje, come diro, 'un Frigo' ... een ijssekast ... dat zalle wel veraandere als ze Fabio lere kenne ... maare eerste Fabio va disfare ... uittepakken! *(Hij knielt weer en kust opnieuw de hand van Juliette.)* Arrividerci belleza ... totte straaks !

(Juliette geeft verveeld haar hand. Fabio loopt naar zijn bed links vooraan en begint uit te pakken. Juliette bekijkt hem kleinerend.)

JULIETTE : Pfff, allemaal dezelfde, die Spanjaarden!

(Juliette staat op en wandelt naar het toilet links vooraan. Fabio bekijkt haar.)

Ik ga naar 't kleinste kamertje ... is 't gepermitteerd?

(Fabio begrijpt het niet helemaal. Hij kijkt verbaasd.)

Pissare ... Pissewieter ... *(ze gaat fictief op een toilet zitten)* Psssssst ...

FABIO : Aaaaah si si ... gabineto ... haha ... moete ook gebeure!

(Juliette rolt met haar ogen en loopt de badkamer links vooraan in. Rita komt opnieuw de gang ingelopen. Achter haar loopt Rudy Raket met een kruk, met zijn voet in het gips. De deur gaat open en ze betreden de kamer. Rita heeft een baxterzak bij en draagt ook de reiszak van Rudy. Ze zet zijn zak op zijn bed rechts tegen de muur.)

RITA : Voilà meneer Raket, dat is uw voorlopige kamer. Dat is uw bed, dat is uw kastje, en daar van voor is de badkamer.

RUDY : *(loopt angstig kijkend terug naar buiten en kijkt op de gang naar het kamernummer.)* Euh, kamer dertien ...

RITA : Ja, en dan?

RUDY : Euh ... kamer 13, ge weet toch wat dat wilt zeggen?

RITA : Ja ... dat daar *(ze wijst naar links)* kamer 12 is en daar *(ze wijst naar rechts)* kamer 14, dat wilt dat zeggen ...

RUDY : *(gaat nog eens kijken aan de deur.)* Neenee, kamer 13 ... dat brengt ongeluk!

RITA : Wat is dat voor zever ...? Wie gelooft daar nu nog in ...?

RUDY : Veel mensen! In Amerika hé, zijn er hotels en ziekenhuizen waar de dertiende verdieping gewoon niet bestaat, omdat dat ongeluk brengt, daar gaat het ineens van verdieping 12 naar verdieping 14, in Amerika ...

RITA : Ja, in Amerika is de president ook een komiek, en dat zie ik hier in België ook nog niet gebeuren, of het moest zijn dat Geert Hoste nog grote ambities heeft ... we zijn hier niet in Amerika hé vriend!

RUDY : Jamaar ik ...

RITA : Tutut, op orthopedie was geen plaats, dus voorlopig ligt ge hier op oncologie, en zo snel er een kamer vrijkomt op orthopedie kunt ge verhuizen ...

RUDY : Ja ik weet het niet ... ik zou toch ...

RITA : *(onderbreekt)* Tenzij ge ondertussen liever een verdieping lager gaat liggen ...

RUDY : Ah ... misschien wel ja ... een verdieping lager ... wat is daar?

RITA : Het mortuarium ...

RUDY : Naar het mortuarium? Ik val nog liever dood ...

RITA : Da's de kortste weg er naartoe ... dus?

RUDY : Ja oké, ik blijf hier, maar hopelijk niet voor te lang. *(Met lichte tegenzin aanvaardt Rudy het.)*

RITA : En da's uw kamergenoot meneer Casartelli.

(Rudy geeft hem een hand.)

FABIO : Fabio Casartelli ... piacere signore ... aankenaam ...

RUDY : Aangenaam, 'Rudy Raket' ... Zeg, 'Fabio Casartelli' dat was toch een wielrenner?

FABIO : Wielerenne? No sé, ikke ni wete, ikke ni volgen ciclismo ...

RUDY : Jàjà, dat was een wielrenner die destijds verongelukt is ...

FABIO : No sé, scusi ... ikke echte ni wete ...

RUDY : *(dramt door)* Jaja, zeker weten ... Fabio Casartelli dat wàs een wielrenner ...

FABIO : Ela, gij Fabio ni goede verstaan? Ikke ni wete, capiche? Tssss

RUDY : *(mompelend drammerig)* Jaja dat WAS een wielrenner ...

RITA : Heeey ... ge hebt al honderd hé ... zagevent ...

(Rudy pikkelt naar zijn bed. Fabio kijkt naar de voet van Rudy.)

FABIO : Oh la la ... piede male ... voete gekwetste?

RITA : *(droog)* Nee, een whiplash, maar zijn verband is afgezakt ... natuurlijk is zijn voet gekwetst !

FABIO : Casartelli: Aai ai ai ... doloroso ... pijnlijk ...

RUDY : Mja, en het is geïnfecteerd, da's erger ...

RITA : Dat valt allemaal wel mee ... *(tegen Rudy)* En uw andere kamergenoot is Juliette Van Genechten.

FABIO : Si, iekke al gezien, isse giene plezaante madaameke, isse nogal ne droege stoppel ...

RUDY : Juliette Van Genechten? Amai, hopelijk is dat niet mijn ex-bazin ...

RITA : Uw ex-bazin?

RUDY : Ja, ik werk nu voor de recherche, maar ik heb jaren als gewone politie-inspecteur gewerkt op de Oudaan in Antwerpen, en mijn commissaris toen heette Juliette Van Genechten, die naam vergeet ik nooit meer, een echte 'gendarm', ze hadden ze beter 'Madam Moebarak' genoemd, zo'n klein zuur

wijf, ge kent dat wel hé, thuis niks te zeggen, en dan op de bureau ‘Madam Kim Jong-il’ komen spelen ...

(Op dat moment komt Juliette terug binnen. Rudy hoort het niet en raast door.)

Echt, ge had ze moeten zien, een bus zure room is er niks tegen, ze heeft ooit eens één keer gelachen en al het behang viel van de muur ... ze deed dan zelf gene klop, en ik heb dan eens één keertje met een pint teveel op met de combi gereden, en hop, op staande voet ontslagen, de rest van de collega’s vond dat ik wel een tweede kans verdiende, maar nee ... ‘Madam Poetin’ was niet akkoord, en ik lag buiten ... een tang was het, als ik die ooit terug kan pakken, amai ... dan ...

JULIETTE : *(poeierdroog)* Dag Rudy ...

RUDY : *(kijkt om en schrikt)* Ooch, het is niet waar ... *(een beetje verveeld)* Dag euh ... madam Van Genechten ...

JULIETTE : Alles in orde Rudy?

RUDY : Jaja, tuurlijk, zeker zeker, en met u?

RITA : *(doet heel sarcastisch mee)* En met de kinderen? En met uwe man?

JULIETTE : *(geïrriteerd)* Ik heb geen man, ik ben een alleenstaande moeder!

RITA : *(cynisch)* Gij? Alleenstaand? Hoe zou dat nu komen ...

JULIETTE : *(nors)* Niet wat gij denkt, mijn man is overleden ...

RITA : *(droog)* Ja, geef hem eens ongelijk ...

(Juliette vindt het absoluut niet geestig. Er valt een vervelende stilte. Rita verandert dan maar van onderwerp.)

Bon, dus jullie kennen mekaar ...

JULIETTE : Ja, wij hebben nog een tijdje samengewerkt vroeger ...

RITA : *(overdreven verbaasd)* Och, serieus ... allez ... samen gewerkt ... wat een toeval!

JULIETTE : Was hij dat niet juist aan het vertellen? Van ‘Madam Poetin’ en zo ...